

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Jaroslavy Sýkorové a JUDr. Romana Bártý v hlavním líčení konaném dne **23. 9. 2022**

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v Českých Budějovicích, bez zaměstnání, bytem ██████████, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici České Budějovice,

uznává se vinným, že

1.

v době přesně nezjištěné, ale před datem **18. 12. 2016**, pod příslibem opatření práce servírky, vylákal do Rakouska poškozenou ██████████, nar. ██████████, o které věděl, že nemá zaměstnání, nemá rodinné zázemí, nemá kde bydlet a nemá žádné peníze; po příjezdu do Rakouska jí sdělil, že dopravou do klubu a pobytem v klubu jí vznikl dluh, který musí uhradit a přinutil ji proti její vůli vykonávat prostituci v nočním klubu Dolce Vita v Eggeisbergu a v klubu Dolce Vita v Mattighofenu; ██████████ začala v nočních klubech pracovat, přičemž její činnost spočívala v poskytování sexuálních služeb za úplatu, polovinu výdělku, kterou tímto způsobem získala, musela odevzdávat provozovateli klubu ██████████, do konce roku 2016 získala nejméně 5000 €; dne **1. 1. 2017** za ní přišel ██████████ s tím, že mu musí dát všechna eura, která získala, a to z toho důvodu, že on je směnì na české koruny, peníze si však ponechal pro sebe, a dále ██████████ vyhrožoval odvezením do Turecka či nahlášením, že distribuuje metamfetamin a to v případě, že učiní oznámení na policii, čímž ji mimo jiné přinutil vrátit se do Rakouska v období před vánočními svátky po krátkém odjezdu do České republiky, ██████████ dále nesměla noční kluby sama opustit a popsanou činnost vykonávala nejméně do **4. 1. 2017**, kdy se jí podařilo uprchnout;

2.

v době přesně nezjištěné před datem **28. 6. 2017**, pod příslibem opatření práce barmanky, vylákal [REDAKCE], nar. [REDAKCE], o které věděl, že nemá zaměstnání, peníze, ani kde bydlet, k cestě do Rakouska, oba vycestovali dne 28. 6. 2017 a téhož dne ji zanechal v nočním klubu Dolce Vita provozovatele [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]; po příjezdu na místo poškozená zjistila, že nejde o práci barmanky, ale má za úplatu poskytovat sexuální služby zákazníkům, [REDAKCE] to odmítala a předstírala, že je nemocná; mezitím napsala [REDAKCE], že tuto práci dělat nechce, že ji mají odvézt domů, načež se jí ozval [REDAKCE], ten se jí nejprve vysmál a poté jí telefonicky sdělil, že mu dluží nejméně 100 € a má se mu ozvat, až bude mít tyto peníze k dispozici, do té doby má pracovat, také jí vyhrožoval dalšími výroky, přičemž [REDAKCE] jí zároveň sdělil, že neuvidí svého psa; také [REDAKCE] se k ní choval výhrůžně, křičel na ni, měla z něho strach; v nočním klubu byla do 2. 7. 2017, kdy se jí dařilo předstírat nevolnost, takže nemusela pracovat s žádným zákazníkem; uvedeného dne, tj. **2. 7. 2017**, když jí pomohla jedna z žen z nočního klubu, kolem 20.00 hod. utekla a nejprve stopem vycestovala do Spolkové republiky Německo, poté za pomoci rodičů se dostala zpět do České republiky;

tedy

pod bodem 1.

jinou osobu než uvedenou v odstavci 1 za použití pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy, lsti a zneužívaje jejího omylu a tísně, přiměl, zjednal, najal, zlákal, dopravil, aby jí bylo užito jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla, z takového jednání kořistil a takový čin spáchal v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci,

pod bodem 2.

jinou osobu než uvedenou v odstavci 1 za použití pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy, lsti a zneužívaje jejího omylu a tísně přiměl, zjednal, najal, zlákal, dopravil, aby jí bylo užito jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla, z takového jednání kořistil a takový čin spáchal v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci,

čímž spáchal

pod bodem 1.

zločin obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku,

pod bodem 2.

zločin obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za shora popsané jednání pod body 1. a 2. a za sbíhající přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který byl již pravomocně odsouzen trestním příkazem **Okresního soudu v Českých Budějovicích** ze dne 15. 9. 2020, č. j. **8 T 69/2020-49**, a sbíhající zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výroby a jiného nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku, za něž byl již pravomocně odsouzen rozsudkem **Krajského soudu v Českých Budějovicích** ze dne 4. 5. 2021, č. j. **17 T 30/2019-9482**,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

podle § 168 odst. 3 trestního zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v délce **8 (osm) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za použití ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest** v počtu 50 denních sazeb po 1.000 Kč, tedy v celkové výši **50.000 Kč** (padesát tisíc korun českých).

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve **splátkách po 2.500 Kč měsíčně**, a to vždy **k 15. dni v daném měsíci pod ztrátou výhody splátek** peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**:

- 2 ks ampulí Deca, 1 ks ampule Deca otevřená, 2 ks ampulí Sustanon, 1 ks ampule Sustanon otevřená – položka č. 14 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2667/2018),
- 2 ks lékových s pilulkami – položka č. 16 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2669/2018),
- 1 ks pytlíku s bílou krystalickou látkou – položka č. 18 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2671/2018),
- 2 ks lékových Denabol, 1 ks lékovky Clenbuterol, 1 ks lékovky Tamoxifen Ebewe – položka č. 23 protokolu o domovní prohlídce (ZV 2676/2018),
- 1 ks váhy stříbrné barvy – položka č. 2 protokolu o prohlídce vozidla zn. BMW (ZV 2684/2018),
- 1 ks sáčku s bílou látkou – položka č. 9 protokolu o prohlídce vozidla zn. BMW (ZV 2692/2018).

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výroky o trestu z trestního příkazu **Okresního soudu v Českých Budějovicích** ze dne 15. 9. 2020, č. j. 8 T 69/2020-49, a z rozsudku **Krajského soudu v Českých Budějovicích** ze dne 4. 5. 2021, č. j. **17 T 30/2019-9482**, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. V předmětné věci podepsaný soud znovu rozhodoval po zrušení předchozího rozsudku rozhodnutím odvolacího soudu.
2. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 5. 2021, č. j. 17 T 1/2021-1122, byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby ze spáchání dvojnásobného zločinu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) trestního zákoníku.
3. K odvolání státní zástupkyně byl usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 9. 2021, č. j. 2 To 77/2021-1141, citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích zrušen v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu. Vrchní soud tímto způsobem rozhodl z toho důvodu, že vydání citovaného rozsudku předcházela podstatná vada řízení, neboť byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci a jejich nedodržení může mít vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Dále byla nalézacímu soudu vytčena nejasnost a neúplnost skutkových zjištění a také to, že se soud I. stupně nevypořádal se všemi okolnostmi

významnými pro rozhodnutí. Dále také podle odvolacího soudu vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozhodnutí, k jejichž objasnění je třeba důkazy opakovat, popř. provádět další důkazy, přičemž jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu nalézacího. Nalézacímu soudu pak odvolací soud uložil důsledné vypořádání se s rozpory obhajoby obžalovaného a přisvědčil námitce státního zástupce, nalézací soud při hodnocení důkazů nepostupoval důsledně a hodnotil výpovědi poškozených izolovaně a nikoli v kontextu dalších provedených důkazů, přičemž své závěry ani přesvědčivě neodůvodnil. Odvolací soud pak konstatoval, že je třeba se důsledněji zabývat obsahem všech provedených důkazů a závěry řádně a logicky zdůvodnit. Z těchto důvodů odvolací soud rozhodnutí zrušil a věc vrátil k opětovnému projednání a rozhodnutí soudu I. stupně.

4. Nalézací soud s ohledem na právě uvedené a s přihlédnutím k zachování obsazení senátu a souhlasu stran v obnoveném hlavním líčení podrobně rekapituloval podle § 219 odst. 3 trestního řádu dosavadní obsah jednání. V dalším hlavním líčení s ohledem na závěry rozhodnutí odvolacího soudu považoval za nutné provádět ve věci další dokazování v níže popsaném rozsahu.
5. Dokazováním v hlavním líčení pak byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

6. Soud v původním hlavním líčení vyslechl obžalovaného, dále obě poškozené, svědky [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. V souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu byly přečteny rovněž protokoly o výpovědích, které podali v přípravném řízení svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Znalecký posudek zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie v hlavním líčení podala Mgr. Miluše Mixová. Provedeno bylo rovněž rozsáhlé listinné dokazování, za zásadní pak lze označit žádost o převzetí trestního stíhání Státního zastupitelství v Ried im Innkreis, rozhodnutí o převzetí trestního řízení z ciziny, úřední záznam s informacemi z internetu, komunikaci [REDAKCE] s [REDAKCE] a komunikaci [REDAKCE] s obžalovaným, a v neposlední řadě také osobní výkazy obžalovaného. Přehrány byly v hlavním líčení audiozáznamy rozhovoru mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne 1. 1. 2017.
7. V dalším hlavním líčení provedl soud podle § 213 odst. 2 trestního řádu znovu důkaz rakouským trestním spisem, a to tak, aby z něj byly čteny toliko listinné důkazy, dále provedl další rozsáhlé listinné dokazování aktualizovanými osobními zprávami k osobám obžalovaného a obou poškozených. Rovněž soud k žádosti obhajoby obstaral kompletní kopii obou rakouských trestních spisů, a z něho byly čteny listiny týkající se zastavení trestního stíhání [REDAKCE] a znovu byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE].
8. Soud dále již v tuto chvíli konstatuje, že k návrhu obhajoby neprovedl důkazy výslech svědka [REDAKCE] a doplnění znaleckého posudku z oboru psychiatrie ve vztahu ke svědkyni [REDAKCE]. Svědek se měl vyjádřit k údajnému zájmu svědkyně [REDAKCE] o prostituci po daném trestném činu, což je dle názoru soudu rozsah dokazování již zcela nadbytečný. Znalečce pak měla popsat míru ovlivnění výpovědi svědkyně [REDAKCE] vzhledem k pravidelnému užívání pervitinu. K tomu se však již znalečce vyjadřovala, a proto se dle názoru soudu jedná rovněž o důkaz nadbytečný. Z těchto důvodů soud důkazní návrhy obhajoby jako nadbytečné zamítl.
9. Soud po provedení výše označených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Valhová

10. Obžalovaný [REDACTED] se v původním hlavním líčení ve věci krátce vyjádřil a odmítl odpovídat na doplňující otázky. Zejména popřel, že by některou z poškozených k něčemu nutil nebo že by je násilným způsobem přesvědčoval, aby vykonávaly prostituci. Po celou dobu, kdy byly v zahraničí, tam on sám nebyl, ale byl v té době v Česku, již proto je nemohl nutit, aby někde byly nebo aby nesměly nějaké místo opustit. Obžalovaný připustil, že řešil konflikt s poškozenou [REDACTED], který se však týkal uklízení v klubu, kvůli čemuž se pohádala se svědkem [REDACTED], a chtěla po něm, aby to přijel vyřešit. Při tom když on dorazil na místo, obdržel zase stížnosti na ní, že vylákává zákazníky z klubu. Později už se s ní nikdy nesetkal. Pokud jde o poškozenou [REDACTED], tuto vůbec do Mattighofenu nevezl, připustil, že později po svědku [REDACTED] chtěla, aby pro ni dojel, k čemuž ale i z této příčiny obžalovaný neshledával důvodu. Zároveň ho v té době oslovil pan [REDACTED] kvůli tomu, že poškozená neměla doklady, a s tímto tedy pomáhal.
11. Svědek [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že noční kluby v Eggeisbergu i v Mattighofenu provozuje jeho družka, kdežto on se tam zdržuje jen sporadicky. Připustil, že v klubech pracovaly i obě poškozené. Uvedl však, že obě do klubu přišly dobrovolně. Nikomu za ně neplatil žádné peníze. Neví, zda je někdo do klubů dopravil, ale určitě to nebyl obžalovaný [REDACTED]. Všechny ženy, které v klubech pracují, mohou kdykoli odejít a mohou se volně pohybovat. Za svůj pobyt platí předem stanovenou taxu za bydlení. K obžalovanému uvedl, že je jeho známý, ale v současnosti s ním neudrží žádný kontakt. Obžalovaný nevozil do klubů žádné ženy. Připustil ovšem, že [REDACTED] dal svou vizitku s tím, že pokud by některá žena chtěla v klubu pracovat, tak je to samozřejmě možné. Obžalovaný však žádnou ženu do klubu neopatřil. Svědek na fotografiích poznal jak [REDACTED], tak [REDACTED]. Většina dívek, které do klubu přicházejí, již má dle svědka předchozí zkušenosti s prací prostitutky. [REDACTED] z klubu odešla, protože se zamilovala do jednoho zákazníka. [REDACTED] z klubu vyhodil, byla divná, připadalo mu, že je pod vlivem drog. Navíc neměla u sebe doklady. Kolik v klubu získala peněz [REDACTED], to neví, druhá poškozená si nevydělala nic, protože nepracovala, a ani po ní nebylo požadováno, aby za svůj pobyt zaplatila.
12. Svědek [REDACTED] se v přípravném řízení v hlavním řízení odmítl k věci vyjádřit s odůvodněním, že by si mohl způsobit si trestní stíhání.
13. Výpověď obžalovaného soud hodnotil jako zcela nevěrohodnou, z jeho dalších vyjádření i ostatních provedených důkazů je patrné, že role obžalovaného v celé situaci byla mnohem důležitější, než sám připouští, což je patrné již z toho, že na vyžádání buď poškozených nebo [REDACTED] řešil různé konflikty, které při „zaměstnávání“ poškozených nastaly. Výpověď obžalovaného je rovněž zcela osamocená, žádný z provedených důkazů ji nepodporuje, jelikož svědek [REDACTED] odmítl vypovídat, a svědek [REDACTED] vypovídal o svých vztazích s obžalovaným a jeho roli ve vztahu k poškozeným odlišně než obžalovaný sám, a rovněž velice nevěrohodně. Pokud například svědek uváděl, že poškozené do klubu obžalovaný nevezl, koliduje to s ostatními provedenými důkazy. Zároveň je třeba podotknout, že obžalovaný byl v minulosti trestně odsouzen pro závažnou drogovou trestnou činnost, v jejímž rámci dle pravomocného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 5. 2021, č. j. 17 T 30/2019-9482, dodával mimo jiné pervitin do Rakouska [REDACTED], již proto je zřejmé, že povaha vzájemných kontaktů obžalovaného a tohoto svědka byla diametrálně odlišná od toho, co v projednávané trestní věci vypověděli oba jmenovaní. Nově zjištěnou skutečností jsou také závěry obžaloby podané na [REDACTED] v dosud věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 146/2021, dle které se měl obžalovaný chovat opakovaně násilně vůči své družce [REDACTED], což opět staví do jiného světla i jeho výpovědi ve vztahu k oběma poškozeným v dané trestní věci.
14. Z trestné činnosti je pak obžalovaný jednoznačně usvědčován shora označenými a níže podrobně rozebranými důkazy.

15. Poměry v obou klubech Dolce Vita popsaly prostitutky, které zde v rozhodně době pracovaly dobrovolně. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že v roce 2017 nebo 2018 pracovala v nočním klubu Dolce Vita v Eggeisbergu. Místo si našla na internetu. Klub patřil [REDACTED], její druh [REDACTED] s dívkami do styku nepřišel. Peníze za nápoje zákazníků vybírala [REDACTED]. Za pobyt v klubu platila 15 € za noc, ale když nebyli zákazníci, neplatila nic. Nezná ani jednu poškozenou. Vždy s ní bylo zacházeno dobře a mohla se volně pohybovat. Obžalovaného nezná. Svědkyně [REDACTED] vypovídala shodně jako svědkyně [REDACTED]. Svědkyně [REDACTED] popsala práci v klubu tak, že pracovaly sedm dní v týdnu. Musely provádět i úklid. Pohybovat se mohly ale volně. Stravu si každá opatrovala sama. Klub řídila [REDACTED], která i vybírala peníze. Z hodinové sazby 190 € si [REDACTED] ponechala 70 €. Platila také 15 € za noc. Poškozené jménem nezná. Pamatuje si na jednu dívku, které bylo špatně a tak nepracovala, ale nemůže říci, zda se jedná o jednu z poškozených. Obžalovaného nezná. Ona sama v klubu žádné potíže neměla. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že se živí jako prostitutka již delší dobu, asi od roku 2005. Pracovala i v klubech Dolce Vita v Eggeisbergu a v Mattighofenu. První má patřit [REDACTED], druhý [REDACTED]. Moc se jí tam nelíbilo, protože nebyli zákazníci. Ať zákazníci přišli, či nikoli, musela za noc zaplatit 15 €. Necítila se nijak ohrožená, mohla se volně pohybovat. Stravu si opatrovala sama. Nevšimla si, že by [REDACTED] měl s nějakou z dívek potíže. Jména poškozených jí nic neříkají. Obžalovaného nezná. Pamatuje si, že v klubu byla jedna dívka, která nemluvila německy. Bylo jí špatně a tak pracovala jen jeden den. Pak ji vyhodili. Kdo to byl, neví, ani neví, zda měla či neměla své doklady.
16. Poškozená [REDACTED] podrobně popsala, že se na návštěvě u svého známého, svědka [REDACTED], seznámila s obžalovaným, který jí nabídl práci servírky v Rakousku. Proto tam s ním jela, na místě však zjistila, že se o práci servírky nejedná, musela tam však zůstat a pracovat jako prostitutka, což začala dělat asi třetí den, protože do té doby byla nemocná. Asi po třech až čtyřech dnech řekla, že tam nechce být a odjela zpět do Českých Budějovic, kam jí vezl [REDACTED]. V Česku zůstala asi týden. Obžalovaný jí však následně vyhrožoval přes telefon, že se má do Rakouska vrátit, jelikož mu dluží peníze a dluží je i v Rakousku, a pokud půjde na policii, sežene lidi, kteří proti ní budou svědčit o distribuci drog, a proto se do Rakouska ještě před Vánoci vrátila, přičemž k tomu jí přiměly právě výhrůžky obžalovaného. Jinak ji tam tentokrát odvezl známý. Zde poskytovala sexuální služby až do Silvestra a po té, co jí obžalovaný sebral peníze, z místa utekla. Schovala se u svědka [REDACTED] a asi po roce podala na obžalovaného trestní oznámení. Ohledně SMS zpráv obžalovanému uvedla, že je nepsala. V přípravném řízení však poškozená připustila, že některé zprávy byly psané z jejího telefonu, ale ona je nepsala, k jejímu telefonu měly přístup i jiné osoby.
17. Svědek [REDACTED] potvrdil, že mu poškozená následně sdělila, že byla do Rakouska dovezena „[REDACTED]“, aniž by věděla, že má pracovat jako prostitutka, a že jí tento člověk sebral peníze, konkrétně 2.000 EUR. Také vypověděl, že nejméně jednou poškozené obžalovaný během pobytu v nevěstinci vyhrožoval prostřednictvím SMS, kvůli čemuž nemohla opustit klub. Dále podrobněji popsal jejich vztah pod odchodu poškozené z klubu, v němž jí pomáhal.
18. Poškozená původně pak z jednání, nyní kladeného za vinu obžalovanému, obviňovala také svědka [REDACTED], jak poukazoval obhajoba. Ze zpráv o zastavení trestního stíhání svědka [REDACTED] (viz čl. 1305-1306 1312-1315 trestního spisu) patrné, že, zastavení trestního stíhání jmenovaného došlo kvůli nedostatku důkazů po té, kdy [REDACTED] dne 6. 12. 2017 původně učinila oznámení na [REDACTED], že jí měl přikázat, aby pracovala jako prostitutka, protože u něj měla dluhy, a následně jí společně s [REDACTED] vyhrožoval zavlčením do Turecka, pokud by šla na policii. Při výslechu dne 19. 12. 2018 však upřesnila, že obojího se dopustil pouze [REDACTED]. Z těchto listin je tedy ale také patrné, že [REDACTED] ve výpovědi svědkyně figuroval již od počátku, ale původně spolu s [REDACTED] posléze již jen on sám.

19. Zprávy SMS provedené v řízení jako důkaz (viz č. l. 1077 p. v. a 168-172 *trestního spisu*), dokládají, že dne 24. 12. 2017 a dne 1. 1. 2017 si poškozená psala s obžalovaným zprávy relativně v přátelském duchu. Zprávy ze dne 1. 1. 2017 jsou pak i dle vyjádření poškozené z přípravného řízení psány z jejího telefonu česky v době, kdy se nacházela v zahraničí v místě, kde nikdo jiný česky neuměl. Jejich obsah je zjevně v kontextu s audionahrávkou předloženou poškozenou (viz č. l. 413-414 *trestního spisu*). Z audionahrávky je patrný vyhocený konflikt mezi poškozenou a obžalovanou, a to včetně hrubého jednání obžalovaného, který se týká peněz, které poškozená poskytováním sexuálních služeb vydělala, a obžalovaný jí je měl vyměnit, její „pracovní“ morálky, a nátlaku obžalovaného, aby v práci prostitutky kvůli dalším dluhům pracovala až do března 2017, jinak jí nebudou peníze vyplaceny.
20. Dále soud k trestní minulosti poškozené zjistil, že byla jednou trestána trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 12. 2015, sp. zn. 7 T 70/2015, kterým jí byl za spáchání přečinu krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dopustila v říjnu 2015, uložen trest odnětí svobody na 4 měsíce s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu 14 měsíců a byla zavázána k náhradě škody 19.400 Kč poškozenému.
21. Oproti předchozímu řízení po výtce vrchního soudu a vzhledem k doplnění dokazování soud přehodnotil věrohodnost takto učiněné výpovědi poškozené. Je třeba připustit, že původní obvinění [REDAKCE] ze zapojení do páchaní trestné činnosti v situaci poškozené nepostrádá logiku, neboť ta se skutečně mohla domnívat, že na všem, co jí stalo, má podíl. Dále je však třeba konstatovat, že od 19. 12. 2018 vypovídá o základních rysech skutku naprosto shodně, přičemž o [REDAKCE] vypovídala shodně již od prvotní výpovědi. Soud musí konstatovat i to, že již přípravnému řízení svědkyně popisovala, že do Rakouska jela dvakrát, přičemž mezi tím strávila týden v Česku, při druhé cestě přitom již i dle svého vyjádření věděla, o jakou práci se jedná, a vždy uváděla, že do Rakouska znovu odcestovala pod vlivem strachu z obžalovaného. V takovém kontextu dává smysl její popis, dle kterého se dostala pod jinou záminku do klubu v Rakousku, a následně z obavy z obžalovaného se k této práci vrátila. SMS zprávy totiž potom korelují s tím, že v dané situaci byl [REDAKCE] jediný, s kým mohla česky komunikovat, byla na něj odkázána i ohledně některých běžných potřeb, protože se s ním pochopitelně snažila vycházet dobře, přičemž audionahrávka jednoznačně prokazuje s jakou převahou a hrubostí obžalovaný s poškozenou jednal, a že byl nejen připraven jí připravit o výdělek, ale také ji nutit k dalšímu provozování prostituce za použití v podstatě shodných výhrůžek, o jakých mluvila po celou dobu poškozená. Soud navíc neshledal důvody, proč by v současnosti měla poškozená jakoukoliv potřebu vypovídat vůči obžalovanému nepravdivě či mstivě. Její výpověď navíc popisuje shodný způsob spáchání trestného činu jako u poškozené [REDAKCE]. S tou byla sice poškozená, jak připustila v kontaktu, ale nelze jen z tohoto důvodu devalvovat její výpověď, neboť je pochopitelné, že měla snahu vyhledat někoho s podobnou zkušeností. Je tedy třeba nyní konstatovat, že výpověď poškozené ke skutku 1. výroku rozsudku není osamocená, ale podporuje ji řetěz dalších nepřímých důkazů, jak takovou jí proto nyní soud hodnotí jako věrohodnou.
22. Poškozená [REDAKCE] v přípravném řízení uvedla, že si kvůli užívání drog z daného období nic podstatného nepamatuje. Znalkyně Mgr. Pixová takové vysvětlení ve svém znaleckém posudku jak níže uvedeno odmítla s tím, že nezjistila u poškozené důvody pro selektivní výpadek paměti. Poškozená následně v hlavním líčení opět uvedla, že si to celé moc nepamatuje, neboť v té době brala drogy, pamatuje si pouze, že obžalovaného zná přes [REDAKCE], že byla v Německu na benzínce a že psala bratranci [REDAKCE]. Dále uvedla, že se v Rakousku ocitla kvůli práci v nějakém baru nebo podniku. Měla zde pracovat za barem nebo jako společnice, ale neuměla v té době jazyk. Určitě by v té době nesouhlasila s tím, že by zde měla poskytovat sexuální služby, zároveň ale připustila, že v té době mohla sexuální služby poskytovat, a uvedla, že je poskytovala až do doby asi před půl rokem (viz inzerát na č. l. 48-50 *trestního spisu*). V podniku se jí nelíbilo, napsala proto obžalovanému i

██████████, jemu patrně prvním, aby pro ni přijeli, přišla jí však SMS zpráva od obžalovaného, že dluží 100 EUR za to, že jí tam obžalovaný odvezl a za pobyt v klubu Dolce Vita, a až je bude mít, ať se ozve. ██████████ jí hlídal psa a sdělil jí následně, že jí ho nedá. Na místě sexuální služby neposkytovala, napsala bratranci ██████████ a pak odsud utekla. Popsala také slovní konflikty s „Rakušákem“, při níž jí tlumočila jedna slovenská dívka. Pokud si na detaily události vzpomněla, vysvětlila to tím, že se s otcem pohádala po jeho výsledku na policii v loňském roce, a pak se jí některé události vybavily. V zásadě tedy svědkyně nakonec popsala to, co je předmětem obžaloby i roli obžalovaného, ale také ██████████. V doplňujícím výsledku poškozená verifikovala svou trestní minulost a uvedla, že v minulosti rozhodně nežila řádným životem, ale dopouštěla se trestné činnosti v souvislosti s užíváním drog, jelikož v té době brala přibližně jeden gram pervitinu denně.

23. Výpovědi svědků ██████████ a ██████████ pak výpověď poškozené potvrzují, a to zejména v popisu toho, jak poškozená kontaktovala svého bratrance a otec pro ni následně dojel. ██████████ popsal, že ho poškozená kontaktovala přes aplikaci Messenger s tím, že jí někdo unesl do Rakouska a že jí drží v pokoji. Jmenovaný následně kontaktoval jejího otce. ██████████ popsal, že poškozená kontaktovala ██████████ dne 2. 7. 2017, následně si se jmenovaným psal, a dceři se dovolal, až když byla na útěku z klubu, jehož adresu mu poslal ██████████. Otec pro poškozenou následně jel do Německa, kde jí vyzvedl na policii. Poškozená mu sdělila, že měla v Rakousku přislíbenou práci, kam byla odvezena, sebrali jí občanku, zavřeli do kumbálu, odkud pak utekla oknem. Zmiňovala také jméno ██████████, jehož se otec poškozené následně pokoušel neúspěšně kontaktovat. ██████████ přišla výpověď poškozené tehdy i dnes věrohodná. Oba svědci popsali, že poškozená v té době měla problémy s drogami.
24. Výpověď poškozené tak nejvýznamněji dokládá komunikace se svědkem ██████████ (č. l. 239-242 *trestního spisu*) v níž poškozená popisuje dané události v zásadě v konturách skutkového popisu předloženého obžalobou, resp. v tom smyslu, že měla dělat v Rakousku barmanku, realita je však jiná, nachází se nedobrovolně v klubu Dolce Vita, odkud nesmí odejít, a kde ostatní dívky chodí s muži na pokoj, nelíbí se jí tam a chce odtud utéct.
25. Dále soud k trestní minulosti poškozené zjistil, že byla pětkrát trestána především pro drogovou a majetkovou trestnou činnost v letech 2017 až 2022, a to rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. 5 T 105/2017, trestní příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 2. 2019, sp. zn. 7 T 171/2018, rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 3. 2020 sp. zn. 38 T 5/2020, rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 2. 2021, sp. zn. 7 T 153/2020, rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 5. 1. 2022, sp. zn. 3 T 18/2021. V současnosti svědkyně vykonává nepodmíněný trest odnětí svobody. Podstatné z hlediska namítané věrohodnosti ze strany obhajoby je, že poškozená se veškeré trestné činnosti dle obsahu jednotlivých rozhodnutí, a to včetně jednoho trestného činu na území Rakouska dopustila až po projednávání trestné činnosti obžalovaného, v rozhodnou dobu tedy žádné zkušenosti s pobytem v zahraničí, jak tvrdila obhajoba, neměla.
26. Znalkyně Mgr. Miluše Pixová podala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, k posouzení svědkyně ██████████ v hlavním líčení. Znalkyně uzavřela, že zkoumáním poškozené nebyla zjištěna přítomnost závažné psychopatologie, která by z forenzního hlediska měla vliv na její schopnost vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události a to jak obecně, tak vzhledem k vyšetřovaným událostem. Její schopnost ukládat do paměti informace, bez zkreslení je uchovat a následně je v dobré kvalitě vybavit není narušena. Nebyly zjištěny skutečnosti, které by vysvětlovaly selektivní výpadek vzpomínek na vyšetřovanou událost. Je možné předpokládat, že v době, kdy pravidelně užívala pervitin, mohlo dojít k rozostřenému vnímání nevýznamných detailů prožívaných situací v důsledku nedostatečného soustředění pozornosti na tyto detaily. Výbavnost podstatných aspektů událostí nebývá v takových případech významně ovlivněna. K osobnosti poškozené znalkyně

zjistila, že je za hranicí širší normy, s rysy emočně nestabilními. Významněji se projevuje rovněž postoj nezodpovědnosti vůči sociálním konvencím a tendence k závislému způsobu chování. Nebyly zjištěny sklony k hysterii či sebedemonstrování. V důsledku paranoidních tendencí ve vnímání reality, může být případné zkreslení či blokování vyjádření motivováno snahou chránit se před okolím, které může subjektivně vnímat jako ohrožující. V oblasti sociálního fungování je nezralá. Nemá aktuálně k dispozici dostatek dovedností pro vytváření stabilních, uspokojivých vztahů. Druhé osoby a samotný charakter vztahů vnímá zkresleně, pod vlivem svých emocí a očekávání. Znalkyně také konstatovala, že výpověď [redacted] ze dne 7. 7. 2017 (trestní oznámení) nese známky, které svědčí pro prožitkové ukotvení vypovídané události. Sdělení na sebe logicky navazují, s podrobnými detaily, včetně obsahu rozhovorů a přímé řeči, vysvětluje nejasnosti. Znalkyní nebyly zjištěny motivy mstivosti vůči obžalovanému. Pokud tuto výpověď poškozená již nezopakovala v celé šíři, může jít o její snahu chránit se před možným subjektivně vnímaným nebezpečím. Nebyly zjištěny známky, které by svědčily pro traumatizaci psychickou či sexuální.

27. Ani výpověď poškozené [redacted] po doplnění dokazování již nemůže soud hodnotit jako nevěrohodnou, jestliže již v původním rozsudku konstatoval, že její výpověď vykazuje zjevně vyšší míru spolehlivosti než výpověď poškozené [redacted]. Poškozená totiž přes svou zjevnou neochotu před soudem vypovídat nakonec sdělila v podstatných rysech v zásadě to samé, co v původní výpovědi, kterou na policii učinila trestní oznámení, a kterou znalkyně označila za věrohodnou. Výpověď svědkyně navíc v bezprostřední podobě dokládá její komunikace se svědkem [redacted], a v některých detailech i výpověď tohoto svědka, stejně jako svědka [redacted]. Svědkyně dále nijak nezakrývala svou problematickou drogovou i trestní minulost, jakož i to, že následně dobrovolně také poskytovala sexuální služby, naopak v tom byla otevřená, a proto sama o sobě tato skutečnost její výpověď i v souvislosti se závěry znalkyně nečiní nevěrohodnou. Aktuálně upřesnila také to, že nepředáním psa jí neměl vyhrožovat obžalovaný ale svědek [redacted], což není nijak v rozporu s rolí obžalovaného v celém případě, ale spíše to odůvodňuje postoj svědka [redacted], který odepřel vypovídat před soudem jak výše uvedeno z obavy, aby si nezpůsobil trestní stíhání. Takový postup svědka tedy ve výsledku rovněž spíše potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené. Je zjevné, že poškozená se na daném místě necítila dobře a utekla odsud, a připustila, že v danou dobu byla pod vlivem drog. Je zjevné, že do klubu Dolce Vita jí odvezl obžalovaný, který po ní následně vymáhal vrácení dluhu ve výši 100 Eur a vyhrožoval jí i [redacted]. Modus operandi se tak poměrně přesně shoduje s jednáním vůči [redacted].
28. Ohledně osoby obžalovaného soud zjistil krom předchozího dokazování (*zejm. viz čl. 947-948, 955, 956, 985-1003, 1091, 1092, 1097n a připojený spis Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 8 T 69/2020*) a z jeho aktualizovaných osobních výkazů (*viz čl. 1149-1158, 1159, 1190, 1192-1198, 1199-1204, 1317-1331, 1332 trestního spisu*), že obžalovaný byl v minulosti opakovaně přestupkově projednáván a postihován, především však byl do současné doby již devětkrát trestán českými soudy a jednou soudem německým. V poslední době vykonává již druhý nepodmíněný trest odnětí svobody. Aktuálně je navíc projednáván ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 146/2021.
29. Na základě výše popsaného dokazování soud učinil následující závěry o skutkovém ději. Obžalovaný [redacted] nejméně ve dvou případech lstí vylákal dvě dívky k práci do Rakouska pod příslibem, že budou pracovat jako servírky za velmi příznivých podmínek. V obou těchto využil jejich situace, kdy se nacházely v tíživé životní situaci bez rodinného, sociálního i jiného zázemí, a věděl, že jsou téměř bez finančních prostředků. Poškozená [redacted] se navíc v dané době nacházela ve zkušební době podmíněného odsouzení a poškozená [redacted] byla pravidelnou uživatelkou tvrdých drog. Obě tedy byly v situaci, kdy měly prakticky ztížené možnosti legální ochrany vůči jednání obžalovaného. Teprve po příjezdu na místo obě poškozené zjistily, o jakou práci ve skutečnosti jde – poskytování sexuálních služeb za úplatu. Pokud se

odmítaly podrobit, byl to právě obžalovaný [REDAKCE], a případně i [REDAKCE] či [REDAKCE], kdo užili výhrůžek, aby je přinutili prostituci provozovat. Obžalovaný [REDAKCE] navíc v případě [REDAKCE] jí odebral peníze pod záminkou směny eur za koruny.

30. Oproti obžalobě soud v popisu skutkového stavu provedl pouze dílčí a zpřesňující změny. Ve vztahu ke skutku popsáném v rozsudku pod bodem 1. soud upřesnil dataci skutku s přihlédnutím k výpovědi poškozené [REDAKCE], a dále upřesnil, že poškozená odjela do Rakouska nadvrát, přičemž především právě k druhému odjezdu do klubu jí přiměly výhrůžky obžalovaného. Ve vztahu ke skutku popsáném v rozsudku pod bodem 2. pak soud upřesnil průběh komunikace poškozené s obžalovaným a [REDAKCE], výši tvrzené dlužné částky ve vztahu k obžalovanému a roli [REDAKCE] ve vyhrožování poškozené.

III. Obhajoba obžalovaného

31. Svoji obhajobu obžalovaný za situace, kdy zcela popíral od počátku svou vinu, rozprostřel do množství argumentů týkajících se skutkových otázek, s nimiž se soud vypořádal výše.

IV. Právní posouzení

32. Rovněž pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, je konstrukce předložená obžalobou podle názoru soudu správná ohledně obou trestných činů.
33. Trestného činu obchodování s lidmi se podle § 168 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dopustí ten, kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukrýje, zadržuje nebo vydá jinou osobu než dítě, aby ho bylo jiným užito k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla. Znaky kvalifikované skutkové podstaty podle odstavce 3 písm. d) citovaného usnesení pak pachatel naplní tehdy, spáchá-li takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci.
34. Jak upozorňuje státní zástupkyně v obžalobě, jsou v ustanovení § 168 implementovány závazky vyplývající z mezinárodních smluv a z unijního práva. Z mezinárodních smluv se jedná o Protokol OSN o prevenci, potírání a trestání obchodu s lidmi, zvláště se ženami a dětmi, kterým se doplňuje Úmluva OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu. Dále mají význam i Úmluva o otroctví ze dne 25. září 1926 (vyhl. pod č. 165/1930 Sb.), Mezinárodní úmluva o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a vykořisťování prostituce jiného z roku 1949, k níž tehdejší Československo přistoupilo dne 14. března 1958 (úmluva nebyla publikována ve Sbírce zákonů). Z ustanovení relevantních mezinárodních smluv má také pro tento trestný čin význam čl. 8 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. Z unijního práva má pak význam pro potírání obchodování s lidmi zejména Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí a rámcové rozhodnutí Rady EU o boji proti pohlavnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii (2004/68/SVV). Vedle právně závazných dokumentů existuje i řada nezávazných doporučení, z nich např. doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. 11 z roku 2000 o postupu proti obchodování s lidmi – R /2000/11.
35. Jednání obžalovaného v prosinci 2016 vůči poškozené [REDAKCE] a v červnu 2017 vůči poškozené [REDAKCE] bylo nalézacím soudem kvalifikováno právě výše citovaným způsobem, neboť obchodování s lidmi je ve své druhé základní skutkové podstatě trestné i ve vztahu k dospělým. Jelikož jde o osoby zpravidla plně způsobilé k právním úkonům, duševně vyzrálé, vyžaduje zákoník, aby k obchodování došlo za zvláštních okolností, které neumožňují poškozenému svobodně se rozhodovat. Vyžaduje se, aby pachatel užil násilí, pohrůžku násilí nebo jiné těžké újmy, použil lest, zneužil omylu, tísně nebo závislosti poškozeného. Lstí se rozumí vyvolání omylu u jiného s úmyslem ho přimět, zjednat, najmout, zlákat, dopravit, ukrýt, zadržovat nebo vydat za účelem, aby ho bylo užito, v tomto případě, k provozování prostituce. Lstí se obecně zpravidla rozumí i zneužití omylu jiného, které je však v této skutkové podstatě samostatným znakem. Lest nemusí směřovat přímo proti osobě, která je předmětem obchodování s lidmi, ale

může směřovat i vůči jiné osobě (vůči jeho blízkému příbuznému nebo jiné osobě, která vykonává na jiného vliv apod.). Lest je pak v tomto konkrétním případě spatřována v tom jednání, kdy poškozeným byla slibována práce v baru na postu barmanky, uklízečky či obdobné profese. V okamžiku, kdy přicestovali do místa, kde měli práci vykonávat, byly seznámeny s tím, že je potřeba uhradit náklady spojené s cestou z domovského státu, a proto musí urychleně začít vydělávat a to jako prostitutka. Z těchto důvodů je zcela na místě posoudit jednání obžalovaného [REDAKCE] primárně jako lstivé. Přitom nutno vyjít i z charakteristiky obou poškozených – dívky bez vzdělání, bez zázemí, bez znalosti jazyka, bez znalosti poměrů v cizině, bez schopnosti řádně vyhodnotit situaci a počítat s možnými riziky. Obžalovaný této situace zjevně využil. Slíbil jim práci servítky a předem věděl, že tento slib dodržen nebude, naopak věděl, že jde o práci prostitutky v nočních klubech. Naplněny jsou i další znaky skutkové podstaty výše uvedených trestných činů. Pokud totiž poškozené následně odmítaly práci prostitutky vykonávat, užil i výhrůžek násilím, ublížením na zdraví či způsobením jiné újmy. Ponechal je na místě bez prostředků, bez znalosti jazyka a prostředí. Při realizaci svých záměrů nakonec obžalovaný využil i omylu a tísně obou poškozených. V daný okamžik obě neměly zajištěno vlastní bydlení, byly bez práce a neměly žádný příjem, kontakty s rodinou byly nefunkční a nebyly zjištěny ani fungující partnerské vztahy. Naproti tomu soud nezjistil, že by při tomto konání obžalovaný použil také násilí, a proto tuto část právní kvalifikace oproti obžalobě vypustil. Kořistěním z prostituce provozované jiným se rozumějí jakékoli způsoby získávání majetkového prospěchu z prostituce provozované jiným za podmínky, že lze dovodit, že pachatel využívá vědomě svého vztahu k osobě provozující prostituci - může jít o jejího tzv. pasáka, ochránce, řidiče, který ji za úplatu vozí za zákazníky, či o osobu, která jí poskytuje ubytování za účelem prostituce nebo jí takové ubytování zprostředkovává. Sama skutečnost, že někdo přijme od osoby provozující prostituci příležitostně pohoštění nebo dárek, popř. jiné věci, nebude zpravidla stačit k závěru, že již kořistí z prostituce. K naplnění znaku „kořistí z prostituce provozované jiným“ se nevyžaduje, aby pachatel výslovně vyžadoval nebo vynucoval hmotný prospěch z prostituce jiného, ale postačí opakované přijímání úplaty za to, že provozování prostituce umožňuje. Naplnění tohoto znaku v tomto konkrétním případě je dáno bez jakýchkoli pochybností. Obžalovaný [REDAKCE] měl dlouhodobé kontakty na [REDAKCE] a součástí jejich spolupráce byla i kriminální distribuce pervitinu. Věděl o něm, že je zapojen do provozování nočních klubů, kde se prostituce provozuje. Opakovaně ho navštívil, znal prostředí, uměl se s ním v základních bodech domluvit.

36. S ohledem na všechny zjištěné okolnosti má soud za prokazatelně naplněnou i subjektivní stránku daných trestných činů ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Z povahy jednání obžalovaného, který si byl velmi dobře vědom toho, jakou činnost provozuje, proč dívky láká k práci do Rakouska, co tím sleduje, je zcela nepochybný. Obžalovaný věděl, že se jedná o protiprávní jednání a bylo mu to jedno. Jeho cílem bylo získat co největší majetkový prospěch, což je patrné i z pořízené audionahrávky.
37. Vzhledem k časovým souvislostem se nemůže jednat o pokračování trestného činu ve smyslu ustanovení § 116 trestního zákoníku, ale o dva samostatné trestné činy.

V. Druh a výměra trestu

38. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku při posouzení existence polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícím závěrům.
39. Za zločin obchodování s lidmi podle § 168 odst. 3 písm. trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v rozmezí 5 až 12 let. Obžalovaný se přitom v daném případě dopustil dvou takto závažných zločinů.
40. Z hlediska **povahy a závažnosti projednávaných trestných činů** vzal soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku v úvahu výše podrobně popsání skutková zjištění, z nichž pro účely uvažování o potrestání obžalovaného považuje za potřebné zdůraznit zejména následující

okolnosti. Chráněné zájmy, kterými jsou v daném případě osobní svoboda v tom nejširším slova smyslu, tedy rozhodování prakticky ve všech sférách život, byly jednáním obžalovaného zasaženy poměrně vysokou měrou. Z hlediska způsobu provedení trestných činů a okolností, za nichž byl spáchán, je podstatné, že se jedná o trestné činy dokonané. Obžalovaný naplnil svým jednáním a odstupem půl roku kvalifikované podstaty dvou zvláště závažných zločinů. Následky daných trestných činů soud v souhrnu hodnotí jako středně závažné, neboť obžalovaný k prostituci donutil vždy jednu poškozenou, následně však poškozenou [REDAKCE] obral o všechny peníze, přičemž poškozená [REDAKCE] sice nezačala provozovat prostituci v danou chvíli, posléze však ano, jakkoli si je soud vědom, že také jednání mělo nepochybně více příčin. Ve vztahu k osobě pachatele (myšleny okolnosti rozhodné pro spáchání trestného činu v daném čase) je dále třeba v neprospěch obžalovaného hodnotit formu zavinění, tedy právě to, že jednal v přímém úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Z uvedeného plyne, že povahu a závažnost daných trestných činů lze označit za střední až nižší v rámci dané sazby.

41. Pokud dále soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku další **okolnosti na straně obžalovaného**, dospěl k těmto závěrům. Z hlediska osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů je podstatné, že obžalovaný se prakticky po celý svůj dospělý život potýká s páčáním trestné činnosti a jeho dosavadní způsob života rozhodně nelze považovat za řádný. Obžalovaný byl před spácháním projednávaných zločinů čtyřikrát trestně postihován, nicméně vzhledem k zahazení těchto odsouzení k těmto již nelze přihlížet samostatně jako k okolnosti přitěžující. Z hlediska možností jeho nápravy však je třeba zdůraznit vysoce nepříznivou prognózu resocializace obžalovaného, neboť ten v páčání trestné činnosti explozivně pokračoval až do nastoupení výkonu trestu v jiné věci. Kromě dalších dvou sbíhajících se trestních věcí byl totiž obžalovaný postihován ještě ve dvou trestních případech a aktuálně je projednáván před Okresním soudem v Českých Budějovicích v další závažné trestní věci. V projednávané trestní věci byl přitom opakovaně přiveden z policejního zadržení kvůli nedodržování zákazu řízení, a pře opakované poučení i v této věci, nakonec musel být vzat do vazby. Soud proto nepochybuje o tom, že obžalovaný je nejen nemotivován, ale v zásadě dosud i vysoce nekompetentní k tomu, aby se v budoucnu vylékal další trestné činnosti. Celkově tedy byla veškerá zjištění k osobě obžalovaného třeba hodnotit v jeho neprospěch.
42. Pokud jde o **další kontextová zjištění dané trestné činnosti**, nelze přehlédnout, že obžalovanému by bylo na místě ukládat úhrnný trest za užití pravidel dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, avšak vzhledem k níže rozvedenému mu nebyl ukládán úhrnný, ale souhrnný trest dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, pročez v jeho neprospěch bylo na místě hodnotit ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) trestního zákoníku to, že spáchal více trestných činů. Nyní projednávaná trestná činnost je v souběhu se skutkem, za jehož spáchání byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 9. 2020, č. j. 8 T 69/2020-49, který byl doručen obžalovanému 21. 9. 2020 a právní moci nabyl dne 1. 10. 2020. Zjednodušeně řečeno obžalovaný se dopustil obou skutků, kterými byl uznán vinným v této trestní věci přede dnem, kdy byl odsouzen v trestním řízení ve věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 8 T 69/2020. Citovaným rozhodnutím byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 30.000 Kč a dvouletý zákaz činnosti. Ve vztahu souhrnnosti je k citovanému trestnímu příkazu navíc i rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 5. 2021, č. j. 17 T 30/2019-9482, kterým byl citovaný trestní příkaz poprvé zrušen a jímž byl obžalovaný odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody na 3 roky podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 5 let s dohledem, dále k peněžitému trestu ve výměře 50.000 Kč, trestu propadnutí věci a dvouletému trestu zákazu činnosti. Soud tedy za všech pět výše uvedených trestných činů spáchaných v souběhu ukládal jediný trest. S ohledem na pravidla pro ukládání souhrnného trestu nebylo lze uložit trest mírnější, než jaký byl uložen zrušovanými rozhodnutími. Z dalších kontextových zjištění pak lze konstatovat opětovné naplnění podmínek pro uložení peněžitého trestu podle § 39 odst. 8 trestního zákoníku, a ve prospěch obžalovaného soud přihlédl ve smyslu

ustanovení § 39 odst. 3 trestního zákoníku i k délce trestního řízení a době, která uplynula od spáchání trestné činnosti. Naopak vzhledem k celkovému rozsahu trestné činnosti obžalovaného neshledal soud výraznějšího prostoru pro zohlednění dosud nevykonaných trestů ve smyslu ustanovení § 39 odst. 4 trestního zákoníku. Dále již nezjistil soud ve smyslu ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku žádná další zjištění, která by na uložení trestu měla mít výraznější vlivu.

43. Soud na základě shora uvedených zjištění zvažoval, jaký **druh trestu** obžalovanému uložit. V daném případě je jednoznačně na místě ukládat trest represivního charakteru, ostatně sama zákonná sazba jiný druh trestu ani nepřipouští. Vzhledem k zjištěnému charakteru projednávané trestné činnosti i sbíhající se drogové trestné činnosti pak byly jednoznačně splněny i zákonné podmínky pro ukládání doplňujícího peněžitého trestu. Tresty pak jsou ukládány za zločiny naplňující znaky kvalifikovaných skutkových podstat daných trestných činů. K nim patří zejména zjištění ke spáchání obou trestných činů se zjištěným úmyslem a lstí. Proto jsou také výše akcentována zejména zjištění, která se neprojevila již v právní kvalifikaci jednání obžalovaného, ale v zásadě toliko při úvahách o výměře trestů.
44. Pokud pak soud pro určení výchozího bodu svých úvah o přiměřené výměře trestů ukládaných obžalovaným volil srovnání trestů spáchaných za obdobnou trestnou činnost, musel soud vzít v potaz, že povaha a závažnost jednání obžalovaného z výše uvedených důvodů výrazně nepřevyšuje obvyklou míru, ale je naopak spíše nižší, a proto by se měl takový bod o každého ze souzených zločinů pohybovat okolo jedné čtvrtiny sazby. Důvody pro zvýšení výměry ukládaného trestu odnětí svobody až pod jednu polovinu sazby soud shledal zejména ve skutečnosti, že je trest vyměřován za pět trestných činů, z nichž ve třech případech se jedná o zvláště závažné zločiny, a k přitěžujícím okolnostem na straně obžalovaného. Důvodem, pro který soud neukládal trest odnětí svobody ještě ve výraznější výměře už nad polovinou sazby, jak navrhováno státní zástupkyní, je naopak zejména délka trestního řízení a doba od spáchání trestného činu. Ovšem to vše jen za předpokladu doplnění tohoto druhu níže uvedenými doplňkovými tresty.
45. Z těchto všech důvodů soud nakonec obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody v trvání osm let. Pro výkon tohoto druhu trestu byl obžalovaný za využití moderačního práva soudu zařazen do věznice s ostrahou.
46. Na takový trest je však se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na odpovídající pouze při současném uložení zbývajících doplňkových trestů, které byly opakovány ze současně zrušovaných rozhodnutí. Proto soud jako další trest uložil obžalovanému trest peněžitý v počtu 50 denních sazeb po 1.000 Kč, tedy v celkové výměře 50.000 Kč. Majetkové poměry obžalovaného jsou aktuálně sice horší než v minulosti, avšak uložení peněžitého trestu nevylučují. Na druhou stranu soud v daném směru neshledal již důvody pro navýšení peněžitého trestu až na 200.000 Kč ve smyslu návrhu státní zástupkyně. Podobně byl v souvislosti se sbíhající se drogovou trestnou činností ukládán trest propadnutí věcí specifikovaných ve výroku rozsudku a v souvislosti s přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku dvoutetý zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, jelikož vzhledem k mnohačetné recidivě obžalovaného, je patrné, že i uložení tohoto zákazu je v jeho případě zapotřebí.
47. Na kombinaci takovýchto trestů je se shora uvedených důvodů možno nahlížet jako na dostačující a přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku

- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

České Budějovice 23. září 2022

Mgr. Ondřej Kubů, v.r.
předseda senátu